

TRƯỜNG CA TRỌNG THỦY- MỸ CHÂU

Viết thành trường ca : *Vĩnh Điện*

Theo truyện thơ : *Nguyễn Thu Hà*

PHÂN KHÚC 1 : MỞ VỀ THÀNH LOA

Đêm nay ngoài hiên vắng, vàng trăng lạnh lạnh, nơi quê nhà Đông

Anh. Và gió đang lùa qua khe cửa. Em nhớ anh, em đang thềm vòng tay anh ấm

áp. Và nỗi nhớ đưa em về một thuở xa xưa. Cảm thương

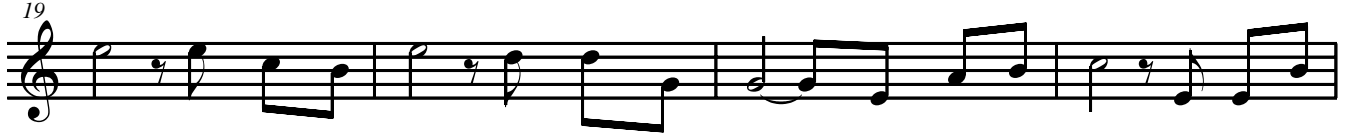
thay cho mối tình Mỹ Châu Trọng Thủy. Đâu là duyên trời?

Đâu là kiếp nợ đời? Giò trăng đang sáng, hãy cùng em ra thành Cổ

15 *Loa. Hãy nhớ về ngàn năm đã qua, để tiếc thương một thời đã xa. Ôi Cổ*

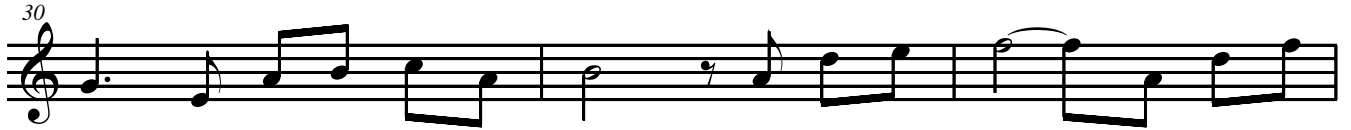
19 *Loa, đây thành Cổ Loa. Oan khiên trầm mặc, nhật nhòa phế tích. Chỉ còn đâu*

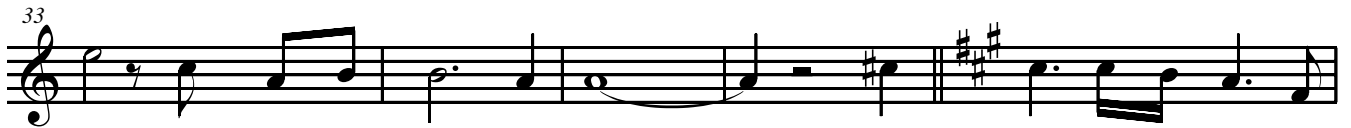
23 *đây tiếng vạc kêu sương, chỉ còn âm vang mỗi tình thê lương.*

27 *Em ngồi mơ màng, nhớ về Phong Châu thuở ấy. Bao xương máu*

30 *đổ cùng bao tâm huyết tiền nhân. Một thời vang bóng. Một đời xót*

33 *xa, quách thành rêu phong tàn tạ. Xa xa tiếng vó ngựa trở*

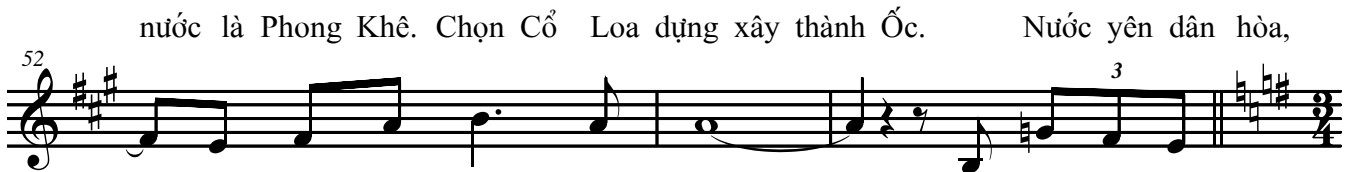
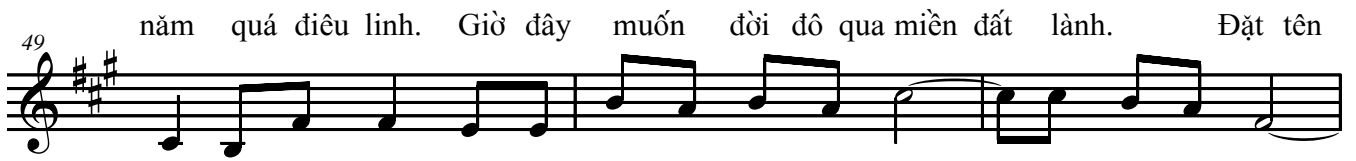
38 *về. Hân hoan quân reo hò chiến thắng. Thục Phán An Dương Vương. Thục*

42 *Phán An Dương Vương. Đem áo cơm cho con dân Âu Lạc. Đưa nước*

44 *non sống yên vui thanh bình. Diệt bọn Tần gây chiến chinh, trọn mười*

năm quá điêu linh. Giờ đây muốn đời đô qua miền đất lạnh. Đặt tên

nước là Phong Khê. Chọn Cổ Loa dựng xây thành Ốc. Nước yên dân hòa,

phòng giặc phương Bắc xâm lăng. Mười tám năm trôi

qua, bao nhiêu là công khó. Mười tám năm ròng rã, máu, nước mắt, mồ

hôi. Thành ngõ xây xong rồi, nhưng than ôi sụp đổ tan tành.

Nguyện cầu sứ Thanh Giang "Kim Quy Huyền Thiên Trấn Vũ". Ban ơn thiêng phù

giúp, cho dân bớt làm than. Cho nước hết điêu tàn, cho công cuộc dựng

thành chóng xong. Sau ba năm ròng thành đã xây

xong. Loa thành cao ngất giữa trời xanh trong. Thành xây chín

76

lớp oai nghiêm hùng tráng. Vòng vòng xoay tròn theo dấu Rùa Vàng.

80

Trận đồ bát quái chính là Trời ban. Và thần Kim Qui trước khi từ

84

biệt. Tặng móng vuốt quý làm lấy nô vàng. Giữ giữ nước

88

non, bảo vệ giang sơn. Hạnh phúc thay toàn dân Âu

92

Lạc. Từ nay ấm no, cuộc sống an lành.

PHÂN KHÚC 2 : DUYÊN NỢ BA SINH

97

Nhưng đâu ngờ giấc Tần vẫn ôm mối hận. Đã bao

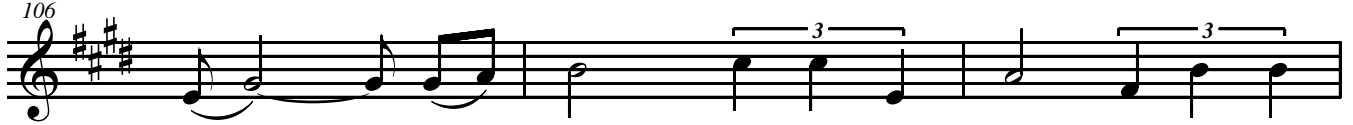
100

lần quân mình chết rất thảm thương. Triệu Đà lập kế bang giao, kết tình thông gia hai

họ. Đem con trai là Trọng Thủy, được sánh duyên cùng My Châu. Trọng

Thủy. My Châu. Ánh mắt nhìn nhau, tình trao duyên

đâu. *My Châu thân ngọc ngà, được nuông chiều cùng mẹ cha, giờ đây biết rung*

động. Trọng Thủy thì vô tư, đâu biết gì mối thâm cù, thật lòng yêu My

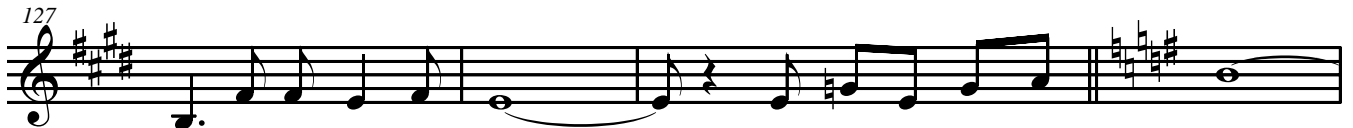
Châu. Thục Phán bao vui mừng, nhìn con yêu rạng

ngôi, trong tình yêu hạnh phúc. Triệu Đà lòng hân hoan, vì kể thâm mưu

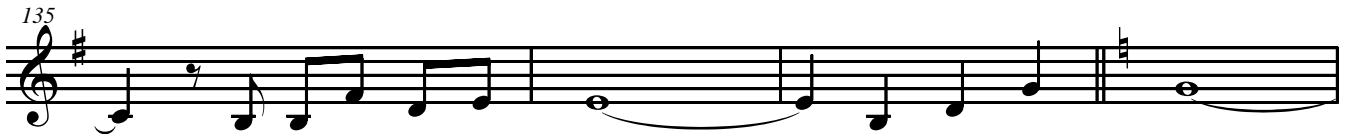
sâu, đã sắp thành công rồi. Thù này bao năm tháng, những khát khao đợi

chờ, sẽ đến như ước mơ. Tình yêu và lòng gian đối,

ai biết mai sẽ ra sao? Thù oán và những tham vọng,

chỉ là góc trời tang thương. Một chiều thu phai,

sau tháng năm duyên tình thắm đượm. Đôi uyên ương tha thiết hương

nồng. Vâng lệnh cha sao dò thám cho ra bí mật thành Loa và vũ khí sát

thương. Trọng Thủy hoang mang, ôi đau đớn phân đôi hiếu

tình. Bên chũ trung là đất nước mình. Bên vợ yêu cho dù vẫn mê say chỉ là niềm

riêng. Đòi sao quá đáng cay. Cao xanh có thấu, làm sao vẹn tình, hiếu

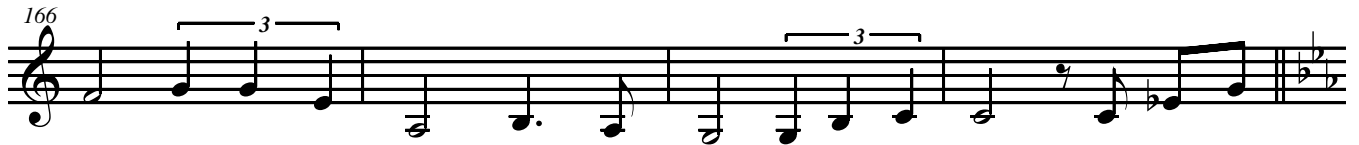
trung? Gối chôn mặn nồng bao lâu, chẳng lẽ nay phụ phàng. Nhưng sao nặng

bằng tình non nước. Nhưng sao nặng bằng tình cha con. Ruột gan nát tan...

Ôi, hỡi ôi! My Châu thơ ngây. Ôi, hỡi ôi! Nỏ thần Liên Châu. Ôi hỡi

ôi! bí quyết giữ thành. Đã không còn, vì tình phu thê. Lụy tình phu

thê. Phụ tình phu thê. My Châu nói hết bí mật thành Ốc cho

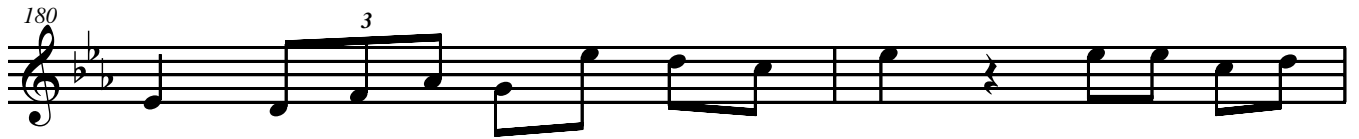
chồng và chột xao xuyên khi nghe chồng muốn thăm nhà. My Châu van xin thiết tha, một

mai về lại cố hương cho thiếp theo cùng. Trọng Thủy can

ngăn, nàng phải sớm tối chăm sóc cha già. Và cuộc binh đao nếu có xảy

ra. Nàng cùng với cha biết đâu tìm kiếm? Nếu có nạn can

qua, cha ở đâu thiếp chẳng hề xa. Theo vết lông ngỗng màu trắng áo

em. Thì tìm thấy em và ta thấy nhau. Có chẳng ai tỏ tường? Vì

cha nên đã dối gian nàng. Lòng đau như dao đang cắt, ôi nghĩa đá vàng!

Ôi ta sẽ gây nên bao tội lỗi nữa?. Xin tha thứ cho ta đã như những tên điều

ngoa. Nàng My Châu thân xác tàn úa, lệ tuôn rơi tim nát vụn vỡ.

Đã qua bao đêm thâu, nỗi nhớ lên cơn đọa đày, từng ngày trông ngóng.

Đã đi xa bao lâu, có biết phương nao quay về hay là ly biệt? Hay là ly

biệt? Mãi mãi là biệt ly...

PHÂN KHÚC 3 : BỀ DÂU CUỘC ĐỜI

Từ An Dương Vương thông gia hòa hiếu với Tần. Vẫn luôn nghĩ

rằng từ nay sẽ hết đao binh. Nỏ Thần còn đó, đánh tan muôn vạn địch

quân. Có biết đâu là nỏ Thần đánh tráo mắt rồi. **Bất ngờ**

thay, một ngày như thác đổ. Một ngày vó ngựa bay, một ngày như giông

bão. Lộp lộp quân hò reo, gió cuốn theo bụi mờ. Một ngày bao xác

đổ. Một ngày máu đào rơi. Một ngày thành tan vỡ. Nước mắt dân làm

than. Quá đớn đau bàng hoàng. Hồi hồn thiêng sông núi. Hồi các bậc tiền

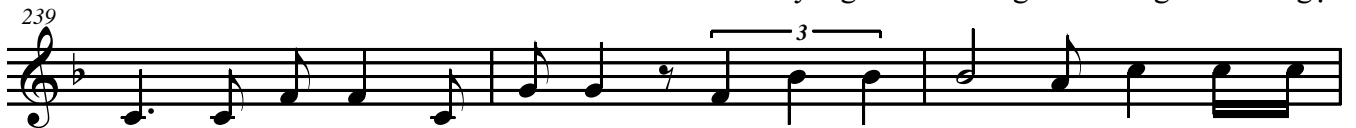
nhân. Ta đã gây bao oan khiên. Ta đã tin và ta làm lỗ. Hồi bách họ muôn

dân. Hồi oan hồn chiến sĩ. Xin hãy thú tha cho ta. Thục Phán ta là thân tội đồ. Về

đâu? Về nơi đâu? Biết về nơi đâu? Con ơi hãy ngồi sau lưng cha. Cùng với con ngựa

này, chạy đi.. mau! chạy đi.. mau! Địch quân theo sau, địch quân đang theo

sau. My Châu ơi, con yêu của cha. Xót xa thay một đời con

gái. Tưởng cho con hạnh phúc tuyệt vời, bên người chồng yêu và hai nước thái

hòa. Ai đâu ngờ tình đời tráo trở. Dem gót hài bước giữa bùn

nhớ. Tình phu thê làm trò mua bán. Lỗi tại cha làm tan nát đời

con. (Làm tan nát đời con, làm tan nát đời con...)

Đi theo

cha bao ngày rờng rã. Lòng My Châu bằng giá xót xa. Trọng Thủy

ơi, chàng hãy mau về. Ta có nhau những ngày tháng cũ. Theo vết lông

ngỗng em rắc bên đường. Tìm về với em, tìm về với em, tìm về đây với

em. Hỡi ôi, đau đớn khôn nguôi. Đây nắm cơm khô nhạt nơi làng Mộ

280 Dạ. Hãy ăn đi cho đỡ đói nghe con. Tình cha con giờ đây sao xót

284 dạ. Có đôi vàng nhạt nguyệt, thấu cho lòng cha. **(Thấu cho lòng ta.**

288 **Thấu cho lòng ta).** Ôi! ơi hỡi, thần Kim Quy, hãy nghe lời khẩn

293 cầu. Giặc đang truy giết ta đến nơi rồi. Thù này ta chết đi, ta không đành nhắm

296 mắt. Ta muôn đời muôn kiếp, không cam tâm. Ồi Thục Phán, Người

300 nghe đây, có sao còn ngu muội? Giặc đâu ngoài ngõ xa, mà sau lưng

302 Người. My Châu con gái Người, đã vì chồng quên nước, đã phản bội Người

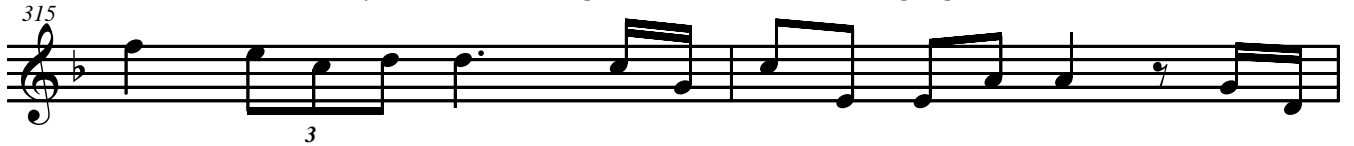
305 đó. Người hay chăng? Nghe lời phán, thân ta bàng hoàng. Như ngọn

309 sóng đang cơn gào thét. Ôi nghịch chướng, tim gan quặn đau. Ai oán thay một đời Thục

312 Phán. Chết nơi đây oan hồn không tan. Hồ thẹn núi sông, gục đầu với thiên thu.

315 Hỡi tha tội cho con. Con của cha đại khờ u mê. Con của

317 cha nặng nợ phu thê. Làm nên bao nỗi tang thương. Ôi, lòng ngổn rác trên đường

320 đi. Ngỡ cho anh tìm gặp lại em, đã đưa chân giặc đến nơi này. Trước mặt là

323 biển, hai bên là núi. Sau lưng là con đường độc đạo vừa đi qua. Nghe tiếng quân

325 reo, vó câu rộn vang gió cuốn theo bụi mù. Con đường tuyệt

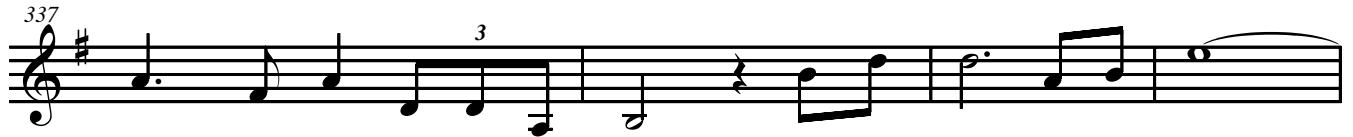
327 mạng, An Dương Thục Phán đau nát tâm can. Biết sao rửa sạch tội khiên. Trong cơn cuồng

329 diên, rút gươm ra liền chém chết My Châu. My Châu! My Châu!

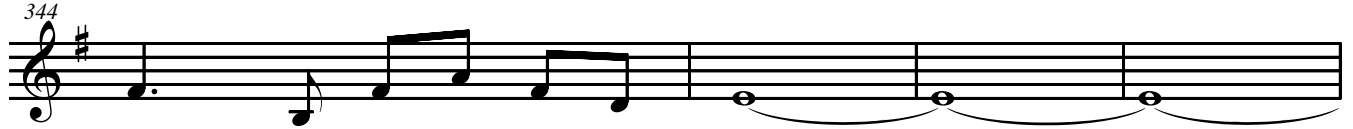
334 My Châu ời! xin con đừng trách cú cha. Làm lỗi con đã gây

nên, con chết để đền tội mình. My Châu ơi! chờ cha với.

Gục xuống bên xác con yêu, Thục Phán kết liễu đời mình. Thanh kiếm đâm suốt qua

tim, Thục Phán chết trong lặng thinh.

PHÂN KHÚC 4 : CÒN MÃI HƯƠNG YÊU

Xa xa ngoài khơi sóng gào biển động. Bên kia vực

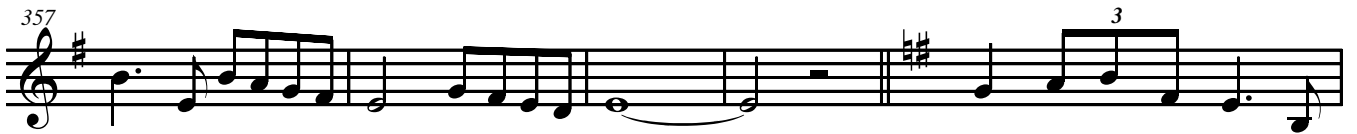
sâu, đoàn quân sục sôi. Lặng lẽ đi sau, Trọng Thủy theo dấu My

Châu. Thoáng thấy bên đường, chiếc áo lông choàng, ngày nào tinh

khôì giò đây dẫm máu. Nhìn hai xác chết, Trọng Thủy đau xót, lịm đi. Hu u u u

u, hu u u u u u, hu u u u u. Cha! con đã quay về quỳ

đây. Cha! con cúi xin Người lượng thú. Ôi lòng con nát tan, đã không

ngờ dự phần mưu toan. Chiếm Âu Lạc bằng cuộc đời con, thân con và linh hồn con oan

khien. Biết thì đã quá muộn màng. Máu chinh chiến đang đổ tràn. Ngàn sinh

linh giờ đang hồn căm oán trách ta. Biết bao nỗi đau ngập trời.

Biết bao xót xa bàng hoàng. Và nghiệt oan nặng trĩu đu trên phận mình.

Mỵ Châu, em dấu yêu! Tình nghĩa bao năm mặn nồng, ta đang tâm bội

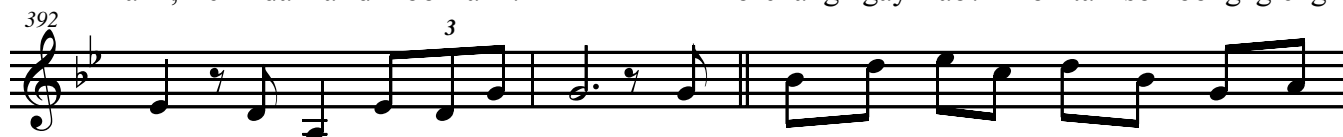
thề. Ngày về sao tái tê, tìm em khắp chốn. Đi trong thành xưa, ôi giờ đây tan nát thề

lương. Hắt hiu bao oan hồn. Giờ đây, trong bóng chiều tà. Em bỏ anh, em bỏ

anh, em đã ra đi bỏ anh. Em nhớ chẳng ngày nao? Đồi ta soi bóng giếng

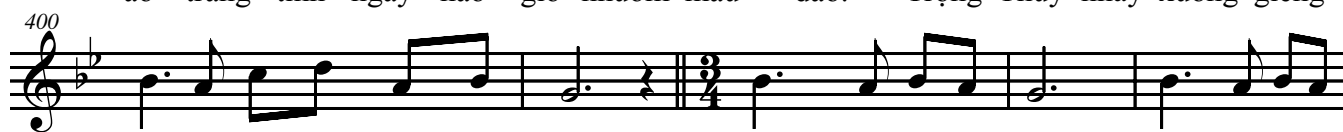
ngọc, bây giờ bóng đã nơi đâu? Trọng Thủy mang xác My Châu chôn cạnh giếng

ngọc. Và đem chiếc áo choàng lông phủ trên năm đất. Chiếc

áo trắng tinh ngày nao giờ nhuộm máu đào. Trọng Thủy nhảy xuống giếng

sâu, từ nay biến thành năm mồ... Hơ ơ ơ ơ. Hơ ơ ơ ơ

ơ. Mộ em ở kế giếng anh. Đồi ta sẽ mãi không còn xa nhau.

Máu My Châu nhỏ xuống. Thành những viên ngọc trai. Khi rửa nước Giếng

Ngọc. Ngọc trai đẹp rạng ngời. Máu My Châu nhỏ xuống.

Thành những viên ngọc trai. Khi rửa nước Giếng Ngọc. Ngọc trai sáng vô

cùng.

Anh yêu dấu của em. Vẳng nghe gà gáy sáng. Em vẫn còn ngồi

đây. Mơ một giấc mơ dài.

Từ một thuở xa xưa. Câu chuyện tình thầm

thiết. Vẫn còn mãi vang vọng. Sau vài ngàn năm nữa.

Tình yêu nào gian

đói? Tình yêu nào mờ mờ? Tình nào cũng máu lệ. Tình nào cũng đắng cay.

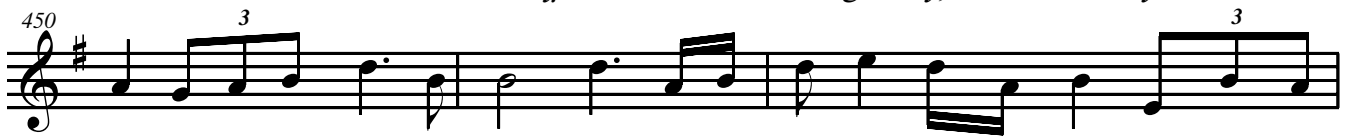

Cho dù ai trách móc. Cho dù ai khinh chê. Cho dù ai kết tội. Tình yêu vẫn tuyệt

vời.

Ôi Mỹ Châu! Tình là chung thủy, tình là mê say. Tình là vô

tư, tình là trong sáng thơ ngây. Ôi, vì tình yêu chết cũng đành thôi. Tình nghĩa phu

thê, sao đành quên, sao phụ phàng, dù đời có trái ngang. Trọng Thủy

ôi! Dù đã biết cuộc sống nhiều hờn oán. Khó tính vẹn toàn nợ nước tình

458

nhà. Ôi tâm can sao đau buốt. Nhưng dù có thể nào, cái chết tình chung, đã lấp

461

đầy vực sâu tối tăm. Lời chua cay, lời phê phán của người đời.

464

Ôi hai mảnh đời vô tội. Ôi một cuộc tình thảm thương.

468

Còn vong lại lời réo gọi. Của những tham vọng điên cuồng.

472

Thôi, bình minh đang tới. Thành Cổ Loa chỉ còn là phế tích. Còn lại

476

đây khói hương ngàn năm sau...

Ghi chú :

- *Chữ nghiêng* : giọng nữ
- *Chữ đứng* : giọng nam
- **Chữ gạch dưới** : nam + nữ
- Nhóm Bè : phụ họa

29-9-2012